T.C.
UYUŞMAZLIK MAHKEMESİ
BAŞKANLIĞI
CEZA BÖLÜMÜ

Esas : 1983/47
Karar : 1983/149
Karar Tarihi : 11.4.1983

Davacı : K. H.
Hüküm Uyuşmazlığının Giderilmesini İsteyen : E. A.
Vekili : Av. H. S.

K o n u : Sivas 1. Sulh Ceza Mahkemesi'nin; 11.3.1982 günlü, 1987/28 -1982/126 sayılı ve sanığın TCK. nun 312. maddesi uyarınca sonuç olarak altı ay süre ile hapis ve 100 lira ağır para cezasıyla cezalandırılmasına ilişkin kararı ile, Erzurum Sıkıyönetim Komutanlığı 2 Nolu Askerî Mahkemesi'nin; 27.4.1982 günlü, 1982/31-90 sayılı ve sanığın TCK nun 142/6. maddesi uyarınca sonuç olarak 7 sene 6 ay süre ile ağır hapis cezası ile cezalandırılmasına, TCK nun 173/3. maddesi uyarınca 2 sene 6 ay süre ile Amasya İli'nde Emniyeti Umumiye Nezareti altında bulundurulmasına, aynı Yasanın 31. maddesi uyarınca müebbeten amme hizmetlerinden memnuiyetine ve 33. madde uyarınca ceza süresi zarfında mahcuriyeti halinde kanuniye halinde bulundurulmasına ilişkin mahkumiyet kararları arasında oluştuğu ileri sürülen hüküm uyuşmazlığının giderilmesi istemidir.

Olay : 1 - 25.8.1978 günü, sanıklar E. A. ve H. U., …..Derneği tarafından hazırlanmış bulunan "Faşist Teröre Karşı Savaşalım" Dev - Genç başlıklı bildiriyi Sivas İli Hükümet Meydanı'nda Cıbıllar Parkı önünde dağıtırlarken polislerce yakalanmışlardır.

2- Sivas C. Savcılığı tarafından düzenlenen; 26.8.1978 günlü, 1978/1431 – 465 sayılı iddianame ile: Sanıkların kanunun suç saydığı fiili övmek suçunu işledikleri ileri sürülerek, TCK. nun 312/1-2 maddelerine göre cezalandırılmaları istemiyle Sivas 1. Sulh Ceza Mahkemesi'ne kamu davası açılmıştır.

3- Sivas 1. Sulh Ceza Mahkemesi'nce; 11.3.1982 gününde, 1978/28, 1982/126 sayı ile: yapılan Yargılama sonunda ve bildiri üzerinde yapılan bilirkişi incelemesi üzerine fiilin, TCK. nun 312. maddesinde öngörülen halkı kanunlara karşı itaatsizliğe, cemiyetin muhtelif sınıflarını umumun emniyeti için tehlikeli bir tarzda kin ve adavete tahrik etmek olduğu sonuç ve kanaatine varılarak, sanıkların eylemlerine uyan TCK. nun 312/1 - 2. maddesi uyarınca sonuç olarak 6'şar ay süre ile hapislerine ve 100'er lira ağır para cezası ile cezalandırılmalarına karar verilmiş ve karar taraflarca süresinde temyiz edilmeyerek, 24.5.1982 tarihinde kesinleşmiştir.

4- Sivas C. Savcılığı'nca düzenlenen; 26.8.1978 günlü, 1978/ 1434 - 576 sayılı iddianame ile: Aynı olayla ilgili olarak sanıkların S.İ.Y.O.D. Derneği tarafından hazırlanmış bulunan «Faşist Teröre Karşı Savaşalım, Dev ~ Genç» başlıklı bildiriyi 1630 sayılı Kanunun 39. maddesinde belirtilen şartlara uymadan hükümet meydanında dağıttıklarından bahisle, İzinsiz bildiri dağıtarak Dernekler -Kanununa muhalefet suçundan dolayı 1630 sayılı Yasanın 70. maddesi uyarınca cezalandırılmaları istemiyle Sivas Asliye Ceza Mahkemesi'ne kamu davası açılmıştır.

5- Sivas Asliye Ceza Mahkemesi; 18.10.1979', gününde, 1978/ 671, 1979/575 sayı ile: Dağıtılan bildiri üzerine yaptırılan bilirkişi incelemesi sonucunda düzenlenen rapora göre suçun, bildiri dağıtmak olmayıp, TCK. nun 142/1. maddesinde yazılı komünizm propagandası yapma suçunu teşkil ettiği, bu nedenle davaya bakmanın mahkemelerinin görevine değil, ağır ceza mahkemesinin görevine girdiği, ancak, halen Sivas İli'nde sıkıyönetim ilan edildiğinden ve suç da sıkıyönetim ilanını gerektiren suçlar kapsamına girdiğinden, sanıklar hakkında açılan davada mahkemelerinin görevsizliğine ve davada 1402 sayılı Yasanın 15. maddesine göre sıkıyönetim askerî mahkemesi görevli bulunduğundan, sanıklar hakkında TCK. nun 142/1. maddesine göre duruşma yapılmak üzere dosyanın Erzincan-Sivas İlleri Sıkıyönetim Komutanlığı nezdinde kurulu askerî mahkemeye gönderilmesine karar vermiştir.

6- Dosyanın intikal ettiği Erzincan-Sivas İlleri Sıkıyönetim Komutanlığı Askerî Mahkemesi; 5.8.1980 gününde, 1980/253 sayı ile: Atılı suçun sıkıyönetim ilanına neden olan eylemlerden olmadığı, Sivas İli'nde sıkıyönetimin kalktığı gerekçesiyle görevli yargı yerinin belirlenmesi için 2247 sayılı Yasanın 19. Maddesine göre Uyuşmazlık Mahkemesi'ne başvuruda bulunmuştur.

7- Başvuruyu inceleyen Uyuşmazlık Mahkemesi Ceza Bölümü; 8.10.1980 gününde, 1980/346 - 438 sayı ile: Atılı suçun siyasal ve ideolojik nedenle işlendiği, MGK.'nin 7 sayılı Kararı'nın 4. maddesi kapsamında bulunduğu, 1402 sayılı

Yasanın 13/b maddesindeki bağlantı koşulunu içerdiği gerekçesiyle davada Askerî Yargı yerinin görevli olduğunu ve askerî mahkeme başvurusunun reddi gerektiğini karara bağlamıştır.

8- Uyuşmazlık Mahkemesi'nin görevi belli eden bu karan üzerine, yargılamaya devam eden Erzurum Sıkıyönetim Komutanlığı 2 Nolu Askerî Mahkemesi; 13.10.1981 gününde, 1980/253, 311 sayı ile: Sanıklardan H. U.'ın eylemine uyan TCK nun 142/1. maddesine göre sonuç olarak 7 yıl 6 ay süre ile ağır hapis cezası ile tecziyesine, TCK. nun 113/3. maddesine göre 2 yıl 6 ay süre ile emniyet gözetimi altında bulundurulmasına, müebbeten kamu hizmetlerinden yasaklanmasına ve ceza süresi zarfında kanuni mahcuriyet altında bulundurulmasına, sanıklardan gıyabı tutuklu olup henüz yakalanamayan E. A. hakkında duruşmanın muvakkaten tatiline karar vermiş, anılan karar kesinleştikten sonra yakalanan E. A. hakkında ise 27.4.1982 gününde, 1982/31-90 sayı ile; eylemine uyan TCK. nun 142/1. maddesi uyarınca sonuç olarak 7 sene altı ay süre ile ağır hapis cezası ile cezalandırılmasına, TCK. nun 173/3. maddesi uyarınca iki sene altı ay süre ile Amasya İli'nde emniyet gözetimi altında bulundurulmasına, müebbeten amme hizmetlerinden memnuiyetine ve ceza süresi zarfında kanuni mahcuriyet altında bulundurulmasına karar vermiş ve anılan karar Askerî Yargıtay 4. Dairesi'nin 8.6.1982 günlü, 1982/519-478 sayılı kararıyla onanmış ve kesinleşmiştir. Anılan kararın düzeltilmesi istemi ise, ileri sürülen nedenler yargılamanın yenilenmesi nedeni olacağından aynı Daire'nin 3.8.1982 günlü, 1982/661-612 sayılı kararıyla reddedilmiştir.

9- Sanık vekilinin Yargılamanın Yenilenmesi yolundaki istemi; Askerî Yargıtay 4. Dairesi'nce incelenmiş ve 9.11.1982 gönlü, 1982/878-858 sayı ile; «Sivas 1. Sulh Ceza Mahkemesi ve Erzurum Sıkıyönetim Komutanlığı 2 Nolu Askerî Mahkemesi, sanığın dağıttığı bildiri içeriğini ayrı ayrı değerlendirmek Suretiyle sanığın aynı eyleminden dolayı birbirlerinden habersiz değişik hükümler tesis etmişlerdir. Cezada tetlik kuralı uyarınca aynı suçtan dolayı iki ayrı ceza verilmemesi gerekiyorsa da, bu kurala aykırı olarak sanığı, fiili ve maddi olayları aynı olan Adlî ve Askerî Yargı yerlerinden verilmiş birbirine uymayan kararları mevcut olduğundan ortada hüküm uyuşmazlığı vardır. Bu husus ise uyuşmazlık Mahkemesi Kanunun değişik 24. maddesi uyarınca Uyuşmazlık Mahkemesi'nin görevi dahilindedir. Bu nedenle hüküm uyuşmazlığının halli için dosyanın Uyuşmazlık Mahkemesine gönderilmesi gerektiğine, anlaşmazlık, yargılamanın yenilenmesi konusu yapılamayacağından 353 sayılı Kanunun 236/1. maddesi uyarınca, bu yoldaki istemin kabule değer olmaması noktasından reddine» karar verilmiştir.

10- Bu karar üzerine sanık vekili 23.12.1982 günlü dilekçe ile Adlî ve Askerî Yargı yerlerini, aynı fiil ve maddi olay nedeniyle iki ayrı hüküm tesis ettiğini ve her iki ayrı hükmün birbiriyle çeliştiğini ve bu nedenle hüküm uyuşmazlığı oluştuğunu ileri sürerek bu uyuşmazlığın çözümlenmesini istemiştir.

İnceleme ve Gerekçe : Türk ulusu adına yargı yetkisini kullanan Uyuşmazlık Mahkemesi Ceza Bölümü; …… yaptığı 11.4.1983 günlü toplantıda, geçici raportör Danıştay Tetkik Hakimi M. İ. D.'in raporu ile dosyadaki belgeler, okunduktan; toplantıya, Cumhuriyet Başsavcısı yerine katılan Yardımcı D. G. ile Askerî Yargıtay, Başsavcısı yerine katılan Yardımcı M. G.'in hüküm uyuşmazlığının oluştuğu ve davanın Askerî Yargıda çözümü gerektiği biçimindeki sözlü açıklamaları dinlendikten sonra gereği görüşülüp düşünüldü:

Adlî ye Askerî Yargı yerleri kararları arasında oluştuğu ileri sürülen hüküm uyuşmazlığının çözümü için; öncelikle hüküm uyuşmazlığının oluşup oluşmadığının belirlenmesi; daha sonra da hüküm uyuşmazlığı oluşmuş ise, anlaşmazlığın ne yolda çözümlenmesi gerektiği ortaya konulmalıdır.

2247 sayılı Yasanın 2592 sayılı Yasayla değişik 24. maddesi «Adlî, İdari ve Askerî Yargı mercilerinden en az ikisi tarafından görevle ilgili olmaksızın kesin olarak verilmiş veya kesinleşmiş birbirine uymayan kararlar arasında, hüküm uyuşmazlığının varlığının kabul edilebilmesi için, bu, kararların aynı konuya ve sebebe ilişkin, ve en az taraflarından birinin aynı olması ve kararlar arasındaki çelişki yüzünden hakkın yerine getirilmesinin olanaksız bulunması gerekir.

Ceza kararlarında; sanığın, fiilin ve maddi olayların aynı olması halinde hüküm uyuşmazlığı var sayılır» hükmünü taşımaktadır.

İnceleme konusu olayda hüküm uyuşmazlığının oluşması için maddede öngörülen koşulların gerçekleşip gerçekleşmediğine gelince; Adlî ve Askerî Yargı yerlerinden verilen mahkumiyet kararlarına konu olan davada sanık aynı bulunmaktadır. Öte yandan her iki yargı yeri kararında maddi olan; sanığın S.İ.Y.O.D. Derneği tarafından hazırlanmış bulunan «Faşist Teröre Karşı Savaşalım - Dev – Genç» başlıklı bildiriyi dağıtmasından ibarettir. Bu duruma göre maddi olayda birlik mevcuttur.

Fiilin aynı olup olmadığına gelince; sanık 25.8.1978 günü öteki sanık arkadaş, ile birlikte yukarıda adı geçen bildiriyi dağıtırken yakalanmıştır. Sivas C. Savcılığı sanıkların bu eyleminin bir taraftan kanunun suç saydığı fiili övmek suçunu teşkil ettiğini ileri sürerek TCK. nun 312/1-2 maddesine göre cezalandırılması istemiyle Sulh Ceza Mahkemesine, öte Yandan aynı eylemin izinsiz bildiri dağıtarak Dernekler Kanununa muhalefet suçunu oluşturduğundan bahisle 1630 sayılı Yasanın 70. maddesi uyarınca cezalandırılmaları istemiyle Sivas Asliye Ceza Mahkemesi'ne kamu davası açılmış, Sulh Ceza Mahkemesi sanıkların TCK nun 312. maddesini ihlal ettikleri subut bulmakla mahkumiyetlerine karar vermiş, Asliye Ceza Mahkemesi suçun TCK. nun 142/1. maddesine temas ettiğinden bahisle ve mahkemelerinin görevsiz olduğu gerekçesiyle görevsizlik kararı vererek ve bu madde uyarınca sanıkların cezalandırılması için dosyayı Sıkıyönetim Askerî Mahkemesine göndermiştir. Adlî Mahkemenin görevsizlik kararı son soruşturma açılmasına dair kararın tüm sonuçlarını doğuracağından Askerî Yargı Yerinde sanıklar hakkında TCK. nun 142/1. maddesine göre davaya devam edilmiş ve sonuçta bu maddeye

göre sanığın cezalandırılması yönüne gidilmiştir.

Bu duruma göre sanığın fiili; dağıttığı bildiri ile TCK. nun 142/1 ve 312. maddelerini ihlal etmek gibi ayrı ayrı fiiller olarak görülerek sanık, Adlî ve Askerî Yargı yerlerince anılan maddelere göre ayrı ayrı cezalandırılmış ise de her iki mahkeme mahkumiyet kararlarında bildiri içeriğini esas alarak ayrı sonuçlara ulaşmışlardır. Oysa her iki mahkemenin; kararlarında esas aldıkları bildiri içeriği ve buna göre fiil yani işlenen suç aynıdır. Bu itibarla sözü edilen her iki yargı merciince verilen kararların konusu aynı bildiri içeriği olmakla, 2247 sayılı Yasanın 24. maddesinde yer alan «fiilin aynı olması» koşulu da gerçekleşmiştir.

Sonuç olarak adlî ve askerî yargı yerlerinin mahkumiyete ilişkin ve birbirine uymayan kararları arasında sanık, fiil ve maddi olay aynı olduğundan 2247 sayılı Yasanın 24. maddesindeki tüm koşullar gerçekleşmiş ve her iki yargı yerinin ceza kararları arasında hüküm uyuşmazlığı oluşmuştur.

Bu uyuşmazlığın ne yolda çözümleneceğine gelince; 2247 sayılı Yasanın: 25. maddesi 2. fıkrası «Ceza alanındaki hüküm uyuşmazlıklarında, Uyuşmazlık Mahkemesi, CMUK.nun bu Kanuna aykırı olmayan hükümlerini uygular ve esasa ilişkin bir karar vermeksizin sadece o davayı hangi ceza mahkemesinin görüp karara bağlaması gerektiğini belirtmek suretiyle çözer, kazanılmış haklar saklı tutulur» hükmünü içermektedir.

Anılan maddeye göre ceza alanındaki hüküm uyuşmazlıklarının çözümünde Uyuşmazlık Mahkemesi'nin görevi bir noktada, davanın hangi ceza yargı yerinde görülüp karara bağlanmasının gerektiğini belirtmekten, başka bir deyişle görevli yargı yerini tayinden ibarettir.

2247 sayılı Yasa tasarısında anılan madde; hukuk ve ceza alanındaki hüküm uyuşmazlıklarında bir ayırım gözetmeden Uyuşmazlık Mahkemesi'nin anlaşmazlığın esasını da karara başlamasını öngörmekte iken, tasarının Millet Meclisi'nde görüşülmesi sırasında bu madde için verilen değişiklik önergesinin benimsenmesi üzerine madde; böyle bir ayrıma imkan verecek şekilde yasalaşmıştır. Gerçekten ceza alanındaki hüküm uyuşmazlıklarında Uyuşmazlık Mahkemesi'nin hukuk alanındaki hüküm uyuşmazlıklarının aksine, esasa ilişkin karar vermemesi; genelde ceza ve ceza usulü hükmünün niteliğinden ve özellikle ceza hukukumuzdaki vicdani delil sisteminin cari olmasından ileri gelmektedir. Zira esasa karar verecek mahkeme sanığın durumunu, özelliklerini hal ve hareketini bilen buna göre delilleri değerlendiren mahkemedir. Bu bakımdan delilleri değerlendirecek mahkemenin esasa da hükmetmesi bu ilkenin ve ayrıca her iki dava dosyasındaki delillerin değerlendirilmesine olanak sağlanmış olmasının bir sonucu olmakta ve bu husus için önemi, özelliği ve şahıs hürriyetlerinin teminatı bakımından da zorunlu görülmektedir.

Bu açıklamaların ışığı altında Uyuşmazlık Mahkemesi; ceza alanındaki hüküm uyuşmazlıklarının çözümünde esasa girmeyip, 2247 sayılı Yasanın 25/2. maddesine göre anlaşmazlığın hangi yargı yerinde esastan karar bağlanması gerektiğini belirtmek; esasın çözümünü görevli kılacağı mahkemeye bırakmak, bu mahkemenin delilleri değerlendirmesine imkan tanımak durumundadır.

Bunun için de Uyuşmazlık Mahkemesi çelişkili kararları kaldırmak, esasa karar verecek mahkeme de bu kararlara konu dava dosyalarını ve özellikle bunlardaki delilleri değerlendirmek ve yeniden yargılama yapmak zorundadır. Bu itibarla ceza alanındaki hüküm uyuşmazlıklarının çözümünde iş; ne Uyuşmazlık Mahkemesi'nce, davaya kılacak mahkemeyi belirtmekle, ne de davaya bakacak mahkemece, ilk olarak verdiği karar gibi bir karara varmakla bitmemekte, bu mahkemece yeniden yargılama yapılması çelişkili kararlara konu dosya ve delillerin değerlendirilmesi gerekmekte, bunun için de çelişen kararların ikisinin de kaldırılması zorunlu bulunmaktadır.

Durum böyle olunca, hükümlü E. A. hakkında Sivas 1. Sulh Ceza Mahkemesi'nce verilen. 11.3.1982 günlü, 1982/28 - 126 sayılı ve Erzurum Sıkıyönetim Komutanlığı 2 Nolu Askerî Mahkemesi'nin 27.4.1982 günlü, 1982/31 - 90 sayılı ve çelişen mahkumiyet kararlarının kaldırılması gerekmektedir.

Anılan kararlar kaldırıldığına göre; 2247 sayılı Yasanın 25/2. maddesi uyarınca ve yukarıda yapılan açıklamaların ışığı altında, davaya adlı veya askerî yargı yerlerinden hangisinde bakılacağının, yani davanın hangi yargı yerinin görevine girdiğinin tesbitine gelince; bunun için 1402 sayılı Yasanın göreve ilişkin maddeleri, özellikle suçun sıkıyönetim ilanından üç aydan daha önce işlendiğinden, aynı Yasanın 13. maddesi gözönünde bulundurulmalıdır.

Sivas C. Savcılığı'nca Asliye Ceza Mahkemesine açılıp, bu mahkemece 16.10.1979 günlü, 1978/1161, 1979/575 sayılı görevsizlik kararına bağlanarak askerî yargı yerine gönderilen davada Erzincan Sivas İlleri Sıkıyönetim Komutanlığı Askerî Mahkemesi'nin 5.8.1980 günlü, 1980/253 sayılı başvurusu üzerine Uyuşmazlık Mahkemesi Ceza Bölümü'nce 8.12.1980 günlü, 1980/346 - 438 sayılı kararla; askerî yargı yeri görevli bulunduğuna ve buna ilişkin karar 1402 sayılı Yasa ile değişik şeklinin yürürlükte olduğu sırada verildiğine ve bağlantı koşulunun varlığı kabul edildiğine göre, bu karar uyarınca davada askerî yargı görevli bulunmaktadır.

Zira Uyuşmazlık Mahkemesi kararlarının; Anayasa'nın 158 ve 2247 sayılı Yasanın 1, 20, 28. maddelerine göre kesinliği ve bağlayıcılığı ilkesi uyarınca, bu kararımıza; tüm yargı mercileri, hatta Mahkememiz Ceza Bölümü de uymak zorundadır. Her ne kadar Mahkememiz Ceza Bölümü'nün görevi tayin eden anılan kararından sonra, Mahkememiz Ceza Genel Kurulu'nca verilen 4.5.1981 günlü, 1/1 sayılı İlke Kararında bağlantının; örgütsel ve organik olması ve buna ilişkin somut kanıt bulunması ile sınırlandırılması karşısında bu karara göre görevli yargı yerinin belirlenmesi düşünülse bile ilke

kararlarına geçmişe yönelik uygulama yapmaya cevaz verecek şekilde etki ve güç tanınmasına usul kuralları imkan vermediğinden. bu aşamada ilke kararının olaya uygulanma olanağı da bulunmadığından, davayı askerî yargı yerinin görüp, 2247 sayılı Yasanın 25/2. maddesi son cümlesinde belirlenen kazanılmış haklar saklı tutularak karara bağlanması gerekmektedir.

Bu arada; gözönünde tutulması gereken bir noktaya özellikle temas etmek gerekmektedir. Zira bu anlaşmazlığı çözümleyen kararımıza konu olan ve hüküm uyuşmazlığı doğuran adlî ve askerî yargı yeri kararlarında; E. A. ve H. U. olmak üzere iki sanık mevcuttur. Bu sanıklardan E. A.; vekili vasıtasıyla hüküm uyuşmazlığının giderilmesini istemiş ve bu uyuşmazlık yukarıda belirlendiği şekilde çözümlenmiştir. Öteki sanığın böyle bir istemi olmamakla beraber, hüküm uyuşmazlığını çözümleyen kararın bu sanığa da teşmili (Sirayeti) üzerinde durmak, bunun içinde konuya temas eden CMUK. nun 325. Maddesinin olaya uygulanabilirliğini araştırmak zorunlu olmaktadır.

Ceza Usul Hukukunda; konu kamu düzenine ilişkin olmadıkça, yorum ve kıyasa cevaz olduğu, uygulama ve doktrinde genellikle kabul edilmektedir. Esasen 2247 sayılı Yasanın 25/2. maddesi; ceza alanındaki hüküm uyuşmazlıklarında Uyuşmazlık Mahkemesi'nce CMUK. nun bu Kanuna aykırı olmayan hükümlerinin uygulanacağını da öngörmektedir, Bu bakımdan olaya, öteki sanık Hasan Ulutaş'la ilgili olarak anılan Yasanın 325. maddesinin uygulanması, ceza adaletine ve hakkaniyete daha uygun düşecektir.

CMUK.nun 325. maddesinde yer alan sirayet müessesesi; ceza adaletsizliğini ve kanunların haksız tatbikini önleme amacına yönelik bulunmakta, doktrinde: hükümler arasındaki çatışmayı önleyici bir müessese olarak kabul edilmektedir. Bu bakımdan sirayeti; yalnızca temyiz yoluna özgü bir müessese olarak kabul etmek mümkün değildir. Çelişen hükümler nedeniyle ceza alanındaki hüküm uyuşmazlıklarının çözümleyen Uyuşmazlık Mahkemesi; bu işlevini yaparken çelişen hükümleri kaldırdığına göre; bu işlevi, ceza usulündeki bozmaya benzetip, kısmen onun sonuçlarını doğurduğunu ve CMUK. nun 325. maddesinin olayda uygulanabileceği kabul etmek gerekir. Durum böyle olunca Sulh Ceza Mahkemesinde ayni kararla mahkum olan sanık H. U., Sıkıyönetim Askerî Mahkemesi'nce de; hakkında muvakkat tatil kararı verilen sanık E. A.'den ayrı olarak ve fakat aynı suçtan, aynı ceza miktarı ile ama ayrı bir kararla mahkum olduğuna göre, aynı mahkemeden aynı hükümle cezalandırılmaya ilişkin sirayetin koşulu; anılan kararlar mahkememizce kaldırılmış olmakla gerçekleşmiş bulunmaktadır, Bu itibarla sanık H. U.'ın CMUK. nun 325. maddesinde öngörülen hükümden yararlanması için Erzurum Sıkıyönetim Komutanlığı 2 Nolu Askerî Mahkemesi'nin 13.10.1981 günlü, 1980/253 - 311 sayılı kararının da kaldırılmasına karar verilmelidir.

SONUÇ : Sivas 1 Sulh Ceza Mahkemesi ile Erzurum Sıkıyönetim Komutanlığı 2 Numaralı Askerî Mahkemesi kararları arasında, 2247 sayılı Yasanın 2592 sayılı Yasa ile değişik 24. maddesinde hüküm uyuşmazlığının varlığı için öngörülen koşullar gerçekleştiğinden, başvurunun kabulüne ve aynı Yasanın 25/2. maddesi gereğince gerek Sivas 1. Sulh Ceza Mahkemesi'nin 113.1982 günlü, esas 1982/28, karar 1982/126 sayılı ve gerek Erzurum Sıkıyönetim Komutanlığı 2 Numaralı Askerî Mahkemesi'nin 27.4.1982 günlü, 1982/31-90 sayılı mahkumiyet kararlarının kaldırılmasına ve eylemin niteliğine göre davayı askerî yargı yeri ceza mahkemesinin görüp, kazanılmış haklar saklı tutularak karara bağlanması gerektiğine ve bu anlaşmazlığı çözen kararın, sözü edilen her iki mahkemece aynı fiilden dolayı ve aynı Ceza Kanunu maddeleri uygulanmak suretiyle mahkumiyetine karar verilen diğer hükümlü H. U.'a da CMUK. nun 325. maddesi gereğince teşmiline ve bu nedenle, Erzurum Sıkıyönetim Komutanlığı 2 Nolu Askerî Mahkemesi'nin iş bu hükümlüye ilişkin 13.10.1981 günIü, esas 1980/253, karar 1981/311 sayılı kararının da kaldırılmasına ve dava dosyalarının Erzurum Sıkıyönetim Komutanlığı 2 Numaralı Askerî Mahkemesi'ne tevdii edilmek üzere iş bu Komutanlık Askerî Savcılığı'na gönderilmesine ve her iki hükümlü hakkında tedbirlerin 2247 sayılı Yasanın 23. maddesi gereğince yetkili ve görevli kılınan

mahkemece uygulanmasına, 11.4.1983 gününde kesin olarak oybirliğiyle karar verildi” .

RG 27.051983, S.18059.